

Cả đời Tranh giành

Các bạn thân mến,

Những ngày vừa qua, hầu hết người dân trên rất nhiều nước trên thế giới đều kêu gọi ngừng lại những sinh hoạt không cần thiết bên ngoài, trở về bên trong gửi năng lượng an lành đến người dân nước Ukraine đang trong cảnh bom đạn lầm than từ hôm 24.02, khi nước Nga dưới sự lãnh đạo của Putin gây bao nhiêu là tang tóc. Mọi yểm trợ từ vật chất đến tinh thần của những người yêu chuộng hòa bình đều đang hướng về người dân nơi đó. Và tôi tin chắc rằng phần đông chúng ta dù đang ở nơi tương đối an toàn cũng cảm thấy không an ổn trong lòng.

Kiếp người ngắn ngủi có bao năm, thoáng chốc rồi ai cũng chỉ là cát bụi. Nhưng con người lại nhân danh thứ này, kiểu nọ, lý tưởng kia mà đối xử với nhau bằng cách ganh đua, đấu đá, chém giết ....trong cái Danh, Lợi hão, cuối cùng mang theo được những gì? Nếu không nói là những vết nhơ trong lịch sử.

Ông bà ta thường nói: „*Có lương thực ngàn gánh cũng chỉ ăn một ngày 3 bữa, có căn nhà lớn 10 tầng cũng chỉ ngủ ở một gian, báu vật trăm xe ngựa trong lòng vẫn có buồn phiền, quan to lộc hậu cũng là đi làm hàng ngày, vinh hoa phú quý cũng chỉ là thoáng qua như mây khói! Vậy, sống trên đời vì sao cứ phải tranh giành?*“

Mà con người tranh giành rốt cuộc vì điều gì?

Trong thế giới ồn ào này, người ta lừa gạt, oán trách nhau, đổ ky nhau đều là kết quả của sự tranh giành. Tranh giành công khai từ trong gia đình ra đến bên ngoài xã hội, lan rộng ra biên giới lãnh thổ quốc gia, xào xáo, chiến tranh đâu đâu cũng có, chét chóc đâu đâu vẫn rành rành với những hậu quả tang thương....Tranh giành dưới dạng âm thầm cũng có. Tranh giành lợi ích lớn, nhỏ. Tranh giành hôm qua, hôm nay, đời này đến đời sau...Rốt cuộc, suy cho cùng, tranh giành cũng chỉ để thỏa mãn tâm ích kỷ mà thôi! Ích kỷ đến nỗi quên rằng, mọi người, mọi dân tộc trên trái đất này đều tương quan tương tức với nhau. Tất cả chúng ta đều ngồi chung trên một chiếc thuyền.

Nếu tấm lòng hiểu và thương được mở rộng và nuôi dưỡng lành mạnh dưới ánh sáng của Chánh Niệm thì sẽ không còn chỗ cho Tranh giành tồn tại. Ôn hòa với nhau, được mát không đưa làm hàng đầu trong mọi ứng xử giữa người và người, giữa nước này nước nọ...thì tranh giành sẽ không có cơ hội phát sinh. Mục tiêu tham vọng giảm đi một chút thì tranh giành sẽ không có cơ hội trỗi dậy. Cho nên nếu ai ai từ việc nhỏ đến chuyện lớn, chuyện nước non, làm việc với cái tâm tốt lành an yên, xem nhẹ danh lợi đi một chút, thì chắc chắn tranh giành sẽ sẽ không có mặt. Tôi nghĩ như vậy có lý tưởng quá không? Nhưng nếu muốn, tôi chắc rằng ai ai cũng có thể làm được, sửa được cho chính mình, từ chuyện trong nhà đến chuyện ngoài đường.

Mà cũng ngộ lắm, đôi khi ta thấy rõ, có thể có vô số lý do để không tranh giành, nhưng chính vì cái dục vọng sâu dày chất chứa bấy lâu nay đã khiến cho ta để trở thành con sư tử đói, nằm rình mồi trong bụi cỏ, gốc cây, kìm nén thú tính không được, và như thế khổ đau được sinh ra.

Mà nhìn lại xem, một khi tranh giành được quyền, tiền tài danh lợi...an lạc hạnh phúc sẽ vui đi vì sự sợ hãi bị mất mát những thứ đó sẽ kéo đến, khiến ta lại trăm phương ngàn kế bảo vệ, dấu cất. Tranh giành được thanh danh thì niềm vui cũng sẽ không tồn tại, danh này có thì lại mơ danh khác. Và nhất là những thứ không thuộc về bản thân mà tổn hao sức lực để tranh giành cho được sẽ khiến tâm luôn ở tình trạng bất an. Nói cách khác, những gì mà ta ngày đêm nặn óc để nghĩ cách tranh giành cho được, không đem đến hạnh phúc đích thực, luôn cả niềm vui và an ổn tâm hồn, nó luôn đi kèm với bóng dáng của phiền não, thống khổ, thù hận và mệt mỏi về thể xác lẫn tinh thần.

Nhưng , Không tranh giành chẳng lẽ là điều không tốt?

Tốt hay xấu ở đây tôi không lạm bàn tiếp. Nhưng theo thiên ý, cho dù chỉ ý thức, giảm bớt tranh giành xuống một chút, xem nhẹ những thứ mà mình cho là quan trọng đi một chút, ta sẽ phát hiện rằng nhân tâm của mình bỗng chốc trở nên rộng rãi ra một chút và thế giới thoáng chốc trở nên bao la, to lớn hơn một chút. Không tranh giành thì khuôn mặt ai ai cũng sẽ thư giãn, sẽ tươi cười với nhau nhiều hơn, bạn bè sẽ thêm hơn, tình cảm do đó cũng nồng đậm hơn, tâm nguyện sâu sắc hơn và nhất là tình yêu thương thông cảm lẫn nhau sẽ được nuôi dưỡng, vun bồi ngày càng rộng lớn hơn, thật hơn, không còn chỗ đứng cho tham ái, sân hận và si mê.

Để giảm bớt sự tranh giành trong tôi, tôi hay dạy mình rằng:

- Có nhiều tiền hay ít tiền không quan trọng, đủ ăn là được rồi.
- Xấu đẹp bên ngoài không quan trọng, vừa mắt cho ai đó cũng đủ rồi.
- Già hay trẻ là chuyện không tránh được, khỏe mạnh là đủ rồi.
- Gia đình dư dả hay chật vật không sao, hòa thuận là vui rồi.

- Con cái dù là tiến sĩ hay công nhân hăng xướng cũng được, an tâm là đủ rồi.
- Nhà cao nhà thấp không quan trọng, có thể ở được là đủ rồi.
- Trang phục có thương hiệu hay không, không hề chi, miễn mặc được là vui rồi.
- Hết thầy bất như ý, chấp nhận để giải được là hạnh phúc rồi.
- Mỗi ngày sống được bình an là mãn nguyện rồi.

Tất cả đều là vật ngoài thân, sống được với tâm tính lương thiện, tử tế, không hại mình, hại người. Nghĩ thoáng mọi chuyện sẽ tốt hơn, nhìn những điểm tốt của mọi người, vạn sự đều cho ta một ý nghĩa để học hỏi. Và nhất là hễ Biết Đủ thì sống được an yên.

Mà thật vậy, Không Tranh giành là cảnh giới cao đẹp của một kiếp người. Mong lắm thay.

Hiên trúc –Cuối tháng 2.2022

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

